Hazırlayan: http://www.tagutured.com/forum/index.php

Alıntı:

ZİYAEDDİN EL KUDSİ RASULULLAH'TAN GIYABINDA ŞEFAAT İSTEMEYE NE DİYOR?

Bismillahirrahmanirrahim,

Aşağıda tercümesini vereceğimiz sözler, Ziyaeddin el Kudsiye ait olup 02-20-2012, 02:20 AM tarihinde Davetulhak Arapça sitesinde neşredilmiştir. "takiyyuddin" adlı bir üye ölülerden şefaat talebi vb konular hakkında muhtelif sorular sormuştur. Sorulardan bir tanesi şu şekildedir:

قولك : أو ليس قول القائل الآن يا نبى الله ادعو لى مع اعتقاده أن النبى يسمعه الآن ويعلم قولته هذه ويسمع غيره وغيره وغيره فى جميع أنحاء العالم وفي آنٍ واحدٍ ..أو ليست قولته هذه خرق لربوبية الله كونه جعل النبى سميع عليم عالم للغيب ؟؟؟ فكيف اختلف العلماء فى هذا؟

Demişsiniz ki: Şu anda "Ey Allahın nebisi, benim için dua et" diyen ve bununla beraber Nebi (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in kendisini işittiğine ve bu sözünü bildiğine ve de dünyanın çeşitli köşelerinde aynı anda başka başka kişileri de bu şekilde işittiğine inanan birisi, böyle birisinin bu sözü, Nebi (sallAllahu aleyhi ve sellem)' e "Semi (her şeyi işiten), Alim (her şeyi bilen) ve gaybı bilen sıfatlarını yüklemesi suretiyle Allah'ın rububiyetini ihlal etmiş olmaz mı? Alimler, böyle bir konuda nasıl ihtilaf ederler?

أقول (ضياء الدين) : لا ، ليس قول القائل الآن: يا نبي الله أدعو لي الله مع اعتقاده أن النبي يسمعه الآن ويعلم قولته هذه ويسمع غيرهوغيره وغيره في جميع أنحاء العالم وفي آنٍ واحدٍ بإذن الله .. خرق لربوبيةالله ولم يجعل بقوله هذا النبي عليه الصلاة والسلام سميع عليم كالله عالم للغيب كالله

بل هو يعتقد أن سمعه وعلمه من الله . وعلم الله وسمعه وقدرته وكل صفاته ليست من أحد بل هي أزلية لا بداية لها ولا نهاية خاصة بذاته لا يشرك بها أحدا فهو لم يعطه بهذا العمل أي صفة من صفات الله أو أي خاصية من خصائص الله البتة .
لأنه يعتقد اعتقاداً جازماً لا شك فيه عنده أن هذه المقدرة لا تكون له إلا بإذن الله . فاعتقاده ممكن من الناحية العقلية ولكن يحتاج لأن يثبته من الناحية الشرعية

"Cevap: Ben (Ziyaeddin) derim ki: Hayır, Şu anda "Ey Allahın nebisi, benim için dua et" diyen ve bununla beraber Nebi (sallAllahu aleyhi ve sellem)'in Allahın izniyle kendisini işittiğine ve bu sözünü bildiğine ve de dünyanın çeşitli köşelerinde aynı anda başka başka kişileri de bu şekilde işittiğine inanan kimsenin bu sözü, Allah'ın rububiyetini ihlal etmek değildir. Keza bu kimse bu sözüyle Nebi (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e "Semi (her şeyi işiten), Alim (her şeyi bilen) ve gaybı bilen sıfatlarını yüklemiş de değildir.

Bilakis bu kimse Onun (sallAllahu aleyhi ve sellem) işitmesinin ve ilminin Allah'tan olduğuna inanmaktadır. Allah'ın ilmi, işitmesi, kudreti ve diğer sıfatları başka birisinden kaynaklanmaz, bilakis bu sıfatlar ezelidir, başlangıcı ve sonu yoktur ve Onun zatına hastır ve bu sıfatlara hiç kimseyi ortak etmez. Bu bahsedilen kişi sözkonusu ameliyle Allah'a ait herhangi bir sıfatı veyahut da Allah'a ait herhangi bir özelliği kesinlikle Nebi (sallAllahu aleyhi ve sellem)'e vermiş değildir. Çünkü bu kimse içinde şüphe olmayan kesin bir itikadla inanmaktadır ki Nebi (sallAllahu aleyhi ve sellem)'deki bu kudret Ona ancak Allahın izniyle verilmiştir. Dolayısıyla bu kimsenin sahip olduğu bu inanç akıl yönünden mümkündür ancak bu inancın şer'i yönden isbat edilmesi gerekmektedir."

Şimdi davetulhak site yöneticilerine şunu soruyoruz: Bu tercüme doğru mudur? Tercüme doğruysa bu metnin açıklaması nedir? Normalde bir kargaşaya yol açmaması için bu metnin tercümesini ve izahını kendilerinden istemiştik. Ancak site yöneticileri bu metnin tercümesini bize havale ettiler. O yüzden şimdi metnin tercümesini sunuyoruz ve bu metnin izahını taleb ediyoruz.

Alıntıya Cevap: Yaptığınız tercümede doğruya yakın ifadeler ve doğrular olmakla birlikte eksik bıraktığınız kısımlar da var. Allah (c.c)'ın

izniyle hem size eksiklerinizi göstereceğiz, hem de soru soran kişiye verilen cevabın ne mana ifade ettiğini de açıklayacağız.

“Cevap: Ben (Ziyaeddin) derim ki: Hayır, Şu anda “Ey Allahın nebisi, benim için Allah (c.c)’a dua et” diyen…

İzah: Dikkat edilirse burada dua etmesini istemek, Allah (c.c)’a dua etmesini istemek şeklindedir. Sizin tercümenizde Allah (c.c)’a dua etmesini ifade eder bir lafız yoktur. Dolayısıyla bu söz eksik olması sebebiyle yanlış anlaşılmaya müsaittir.

Zira Rasulullah (s.a.s)’ın kime dua edeceği belli olmadığı için tercümede Rasulullah (s.a.s)’tan dua etmesi talebinde bulunan kimsenin sadece dua isteği belirtilmiş, ama bu dua etmeyi kime yapacağı bildirilmemiştir. Oysa bu cümlede en dikkat çekici lafız; “Allah (c.c)’a dua et” lafzının olmasıdır. Öyleyse burada Rasulden ister mezarı başında olsun, ister gıyabında olsun yapılan istek sadece Allah (c.c)’a dua etmesini istemektir.

Bu durumda nasıl olur da Rasulullah (s.a.s)’tan hem Allah (c.c)’a dua etmesini bir kimse isteyecek, hem de asıl dua edilenin Allah (c.c) olduğunu bilen o kimse Rasulullah (s.a.s)’a Allah (c.c)’ın rububiyet sıfatını verecek? Bu bir çelişki değil de nedir acaba? Çünkü Rasule rububiyet sıfatını veren bir zihniyet neden Allah (c.c)’a dua etmesini istemeye ihtiyaç duysun ki?

Direkt olarak rububiyet sıfatını verdiği Rasule dua ederek istediğini ondan isterdi. Ama bu kimse, bir takım nas ve tevillere dayanarak rasulden dua etmesini istemiştir ve bu isteğini de Allah (c.c)’a yapması şeklinde tekid etmiştir… Bu durumda itiraz eden bir kimse lafızları tekrar gözden geçirmelidir.

"ve bununla beraber Nebi (sallAllahu aleyhi ve sellem)’in Allahın izniyle kendisini şimdi işittiğine, bu söylediği sözünü bildiğine ve dünyanın çeşitli köşelerinde aynı anda başka başka kişileri de bu şekilde işittiğine inanan kimsenin bu sözü, Allah’ın rububiyetini ihlal etmek değildir."

İzah: Rasulullah (s.a.s)’ın, Allah (c.c)'ın izniyle işittiğine inanan kimse ondan dua etmesini istediği, yani sözün konuşulduğu anda işittiğine, hatta dünyanın çeşitli köşelerinden aynı anda başka başka kişileri de bu şekilde işittiğine inanan kimse kesinlikle Allah (c.c)’ın rabliğini ihlal etmiş değildir.

Zira bu şekilde inanan kimse Rasulün mezarında sağ oluşuyla ilgili naslara dayanmıştır. Ve yine Rasule dua etmesini söyleme anında meleklerin bu sözü kendisine ulaştıracağıyla ilgili naslara dayanmıştır. Çünkü Rasulullah (s.a.s): "Siz nerede olursanız olun, selamınızı Allah (c.c) bana ulaştırır." buyuruyor.

Öyleyse böyle yapan bir kimse Rasulullah (s.a.s) kendisine ulaşan selamı, nerede olunursa olunsun duyabiliyorsa, ki bu Allah (c.c)'ın izniyle görevlendirilmiş melekler vasıtasıyla olmaktadır, o halde kendisinden dua etmesini isteyen kimselerin melekler vasıtasıyla dua etme isteğini de duyabilir, şeklinde meseleye yaklaşabilir.

Bu ise Allah (c.c)'ın Rablik hakkını Rasulullah (s.a.s)'a vermek değil, bilakis Allah (c.c)'ın onun için verdiği "şefaat edeceği" yani; Allah (c.c)'a dua edeceği iznini kendisine dayanak alarak bu şekliyle ona, Allah (c.c)'a dua etmesiyle ilgili bir haberi göndermektir.

Fakat bu sözümüz, böyle yapılması caizdir, manasında anlaşılmamalı, hiçbir sahabe böyle yapmadığı için bu kimselerin bid'at işliyor olduğu anlaşılmalıdır.

"Keza bu kimse bu sözüyle Nebi (sallAllahu aleyhi ve sellem)'i Allah (c.c) gibi "Semi (her şeyi işiten), Alim (her şeyi bilen), gaybı Allah (c.c) gibi bilen olarak kılmamış, bilakis bu kimse Onun (sallAllahu aleyhi ve sellemin) işitmesinin ve bilmesinin Allah'tan olduğuna inanmıştır."

İzah: Şeyh Ziyaeddin el-Kudsi buradaki sözleriyle meseleye yukarıda belirttiğimiz şekliyle daha açıklık getirmiştir. Şöyle ki, bu şekilde Rasulden dua etmesini isteyen kimse, rasulü hiçbir şekilde Allah (c.c) gibi her şeyi işiten, herşeyi bilen ya da gaybi bilen olarak vasfetmemiştir.

Bilakis o kimse Rasulullah (s.a.s)'ın işitme ve bilmesinin Allah (c.c)'tan olduğunu bilmiş ve öyle itikad etmiştir. Daha açıkçası; Bu kişi; Rasulullah (s.a.s)'ın, kendisinden dua etmesini isteyen kişi ya da kişilerin bu isteklerini Allah (c.c)'ın ulaştırması sayesinde işitip bildiğine inanmıştır. Yoksa Rasulullah (s.a.s)'ın Allah (c.c)'ın sıfatlarına sahip olmuş bir vaziyette duyup bildiğine inanmamıştır.

Çünkü Rasulullah (s.a.s)'a bu yetkiyi, yani; duyma ve bilme yetkisini Allah (c.c) vermiştir. Üstelik Rasulullah (s.a.s) mezarında sağdır, ölü değildir. Dünyada ceset olarak ölmüştür. Ama kabir aleminde Allah (c.c)'ın bildiği, bizlerin bilmediği şekliyle diridir.

Bu konuyla ilgili şöyle rivayetler vardır:

Rasulullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

"Kim bana selam verirse, muhakkak ki Allah ruhumu bana geri verir ki onun selamına karşılık verebileyim." (Ahmed, Ebu Davud, Beyhaki, Hasen senedle)

Rasulullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

"Nebiler, kabirlerinde diridirler. Namaz kılarlar." (Ebu Yala, Bezzar, İbni Hacer, Heysemi, Sahih hadis)

Rasulullah (s.a.s) şöyle buyurmuştur:

"Günlerinizin en faziletlisi Cuma günüdür. Bu sebeple o gün bana çokça salat ve selam getiriniz. Zira sizin salat ve selamlarınız melekler vasıtasıyla bana ulaştırılır." Sahabeler: "Ya RasulAllah! Vefat ettiğin ve senden hiçbir eser kalmadığı halde salat ve selamlarımız sana nasıl ulaştırılır?" diye sordular.

Bunun üzerine Rasulullah (s.a.s): "Allah (c.c), nebilerinin bedenlerini çürütmeyi toprağa haram kıldı" buyurdu. (Ebu Davud, İbni Mace, Nesei)

Bir başka hadiste şöyle buyurmuştur:

"Kabrimi bayram yeri haline çevirmeyiniz. Bana salat ve selam getiriniz. Zira nerede olursanız olun sizin salat ve selamınız bana ulaşır." (Ebu Davud)

İşte Rasulullah (s.a.s)'ın kabrinde sağ oluşuyla ilgili bu şekilde rivayetler vardır. Bu şekilde diri olması sebebiyle Allah (c.c) ona yapılan salat ve selamı ona ulaştırıyor ve o da duyabiliyor. Aynı şekilde kendisinden dua talebinde bulunulması halinde bunu da işitebilir, şeklinde inanan bir kimse Rasulullah (s.a.s)'tan dua talebinde bulunduğunda ona ne Allah (c.c)'ın bir sıfatını vermiş, ne de herhangi bir ibadeti ona yapmıştır.

Zira o kimse Allah (c.c)'ın ona verdiği yetkiyi kendisine dayanak alarak böyle bir inanç ve ameli ortaya koymuştur. İşte bundan dolayı bu kimse yaptığı sebebiyle şirk ya da küfürle nitelendirilemez.

"Allah'ın ilmi, işitmesi, kudreti ve tüm sıfatları hiç kimseden elde edilmiş değildir. Bilakis O'nun zatına hastır ve başlangıcı ve sonu olmayıp ezelidir. Hiç kimseyi bu sıfatlara ortak etmez.

Öyleyse o kimse bu ameliyle Allah (c.c)'ın sıfatlarından herhangi bir sıfatı veya Allah (c.c)'a ait özelliklerden herhangi birisini Rasulullah (s.a.s)'a vermiş değildir elbette.

Çünkü o kimse içinde şüphe olmayan kesin bir inançla bu kudretin ancak Allah (c.c)'ın izniyle Rasulullah (s.a.s)'ta olduğuna inanmıştır. O halde o kimsenin inancı akıl yönünden mümkündür, fakat şeri yönden isbat edilmeye muhtaçtır."

İzah: Şu iyice bilinmelidir ki; Allah (c.c)'ın ilmi, işitmesi, kudreti ve tüm sıfatları sonradan, birilerinin desteğiyle ve yapmasıyla elde edilmiş değildir. Çünkü O'nun sıfatları zatına has olup başlangıcı ve sonu yoktur, ezelidir. Bu yüzden sıfatlarında hiç kimseyi ortak kabul etmez.

O halde Rasulullah (s.a.s)'tan, Allah (c.c)'a dua etmesini isteyen kimse Allah (c.c)'ın sıfatlarından herhangi birisini ya da özelliklerinden herhangi birisini Rasulullah (s.a.s)'a vermiş değildir. Bilakis asıl güç ve kudretin Allah (c.c)'ın elinde olduğuna, bu sebeple de Allah (c.c)'ın kendi izni çerçevesinde rasulüne mezarında diri olma, kendisine yapılan salat ve selamı (melekler vasıtasıyla) duyma özelliği vermiştir.

Dolayısıyla bu kimsenin bu şekildeki bir inancı taşıması aklen mümkündür. Şöyle ki; madem ki Rasulullah (s.a.s) mezarında sağdır, kendisine yapılan salat ve selamı duyup işitmektedir. O halde ondan dua etmesini istemek de mümkündür.

İşte bu şekilde düşünen kimse için şeri delil gerekir ve bu düşüncesinin isbata ihtiyacı vardır. Gelen şeri deliller ise Rasulullah (s.a.s)'ın kabrinde sağ olduğuyla ilgili olup, ondan dua etmesini istemekle alakalı değildir. Üstelik dua etmesini istemek ibadet olan bir amel değildir. Bu nedenle Rasulullah (s.a.s)'tan ister mezarı başında, ister gıyabında dua etmesini talep etmek bid'attir, büyük şirk değildir.

Burada meselenin net olarak anlaşılması için şu noktaları ayırmak gerekir:

1 – Rasulullah (s.a.s)'tan, ölümü sonrası Allah (c.c)'a dua etmesini istemek. Bu, bid'at olan bir fiildir. Çünkü böyle yapan kimse herhangi bir ibadeti Allah (c.c)'tan başkasına ya da Allah (c.c)'la birlikte bir başkasına yapmış değildir.

Yine bu şekilde yapan kimse Allah (c.c)'ın rububiyetini de bozmuş değildir. Böyle yapan kimse Rasulün mezarında diri oluşuna delalet eden

naslara dayanarak ondan dua etmesi talebinde bulunmuş, onun zatına dua etmemiştir.

Böyle bir uygulamayı hiçbir sahabe ve onlara güzellikle uyanlar yapmamıştır. Dolayısıyla bu tür uygulama sonradan ortaya konan bir bid'at olarak isimlendirilir.

2 – Rasulullah (s.a.s)'a salat ve selam iletmek. Bu caizdir. Dünyanın hangi bölgesinden olursa olsun Rasulullah (s.a.s) kendisine yapılan salat ve selamları işitir. Çünkü onu işittirecek görevli melekler vardır.

3 – Bir ihtiyacını gidermek için Rasulullah (s.a.s)'ın zatından yardım istemek, zatına dua etmek şirktir.

Allah (c.c) şöyle buyuruyor:

"Eğer onlara dua ederseniz, duanızı işitmezler, işitseler bile size cevap veremezler. Kıyamet Gününde ise sizin şirk koşmanızı tanımayacaklardır. (Bunu her şeyden) Haberi olan Allah gibi sana (hiç kimse) haber vermez." (Fatır: 14)

4 – Allah (c.c)'a ait olan hak, sıfat ve yetkilerden birisini Rasulullah (s.a.s)'a direkt ya da Allah (c.c)'la birlikte olsa bile vermek yine şirktir.

Allah (c.c.) şöyle buyuruyor:

"De ki: Allah'tan başka ilah olduğunu sandıklarınızı çağırın, sizin bir sıkıntınızı gidermeye ve onu değiştirmeye güçleri yetmez." (İsra: 56)

İşte! Şeyh Ziyaeddin el-Kudsi'nin yukarıda değindiği konu; bunlardan birinci maddede geçen meseleye yöneliktir.

İkinci madde ise zaten caizdir. Diğer maddeler ise şirktir. Birinci maddede; Rasulun kendisinden bir istek söz konusu değildir, ya da onu yardıma çağırmak söz konusu değildir. Bilakis; onun Allah (c.c)'a dua etmesini istemek söz konusudur.

Öyleyse kendisini duyduğuna inandığı bir kimsenin Allah (c.c)'a dua etmesini istemek ile, kendisini duyduğunu ama cevap veremeyecek olan bir kimsenin zatından yardım istemek, onun zatını yardımına çağırmak ya da Allah (c.c)'a ait hak, sıfat ve yetkileri ona vermek arasında fark olduğu açıktır.